

قرآن و مسائله خاتمیت

چگونه قرآن بر خاتمیت پیامبر اسلام گواهی میدهد؟

شک و تردید به روی افراد بی‌غرض بسته شود .
پاسخ : نخست باید توجه نمود که شرایط آسمانی اگرچه در آغاز قرآن ، به صورت شریعتهای مختلف جلوه میکند ، و انسان تصور میکند ، ادیان متعدد و گوناگونی برای بشر عرضه شده و رابط آنها ، از هم گستته است ، و حدمشتر کی میان آنها وجود ندارد ولی حقیقت برخلاف این تصور است بلکه از روز اول ، ارکان نخستین شریعتی که وسیله حضرت نوح برای بشر عرضه شده ، (۱) به

سؤال : دو شیوه «آنسه ریحانی» سؤال میکند که . مسلمانان جهان ، به پیروی از کتاب آسمانی خود برای مطلب اتفاق نظر دارند که پیامبر اسلام ، خاتم پیامبران ، و آخرین سفیر الهی است ؛ که برای هدایت بشر برانگیخته گردیده ، و آئین و کتاب و قرآن او ، آخرین آئین و کتاب آسمانی است که برای جامعه بشری فرو منتاده شده است ، اکنون بفرمان اید در کجا قرآن به خاتمیت پیامبر اسلام تصریح شده ، تا از این طریق ، هر گونه راه

(۱) شاید برای گروهی تصور این مطلب که نخستین شریعت آسمانی ، برای بشر ، وسیله حضرت نوح عرضه گردیده است مشکل باشد و با خود بگویند : چگونه می‌توان گفت : برای نخستین بار ، شریعت آسمانی به وسیله حضرت نوح برای بشر عرضه شده است در صورتی که پیش از این پیامبرانی برای هدایت مردم بر انگیخته شده بودند ، ولی با توجه به یک مطلب این مشکل خود خود بر طرف می‌شود ؛ و آن اینکه اعزام انبیاء ، همراه با فرستادن شریعت نیست ، زیرا متصود از شریعت یک رشته قوانین فردی و اجتماعی است که به رایه سوی تکامل مادی و معنوی سوق دهد ، فرستادن چنین شریعتی فرع سعداد و آمادگی فکری و روحی —

مسلمانی بیش نبوده است (۲) بنابراین شرایع آسمانی در حقیقت شریعت واحدی هستند که بر اثر تکامل اجتماعات بش瑞 . پیدایش نیازمندیهای روزگارون ، تکامل یافته و سرانجام به صورت یک آئین جامع به وسیله خاتم پیامبر ان؛ برای بشر، عرضه شده است، و در حقیقت این آئینها به سان کلاسهای مختلفی هستند که از دستان شروع و بدورة دکتر ا وخت تحصیل منتهی می گردد.

* * *

دلائل خاتمیت

مسئله خاتمیت ، و خاتم بودن پیامبر عالیقدر اسلام از نظر علماء و دانشمندان اسلامی ، از ضروریات دین و بدیهیات آئین مقدس اسلام به شمار می رود ، و هر قرد بیگانه واجنبی ' پس از تماس با افراد و جامعه های اسلامی ، این حقیقت را به خوبی

حقیقت شریعمنی که برای پیامبر خاتم نازل گردیده است ، یکی است : وجهات مشترک زیادی میان آنها وجود دارد که همه آنها را به صورت یک آئین واحد و بهم پیوسته ، که به مرور زمان و تکامل اجتماع ، تکامل یافته است ، در آورده ، و سرانجام به شکل یک آئین جامع که بشر را از هر نوع تشریع و قانون بی نیاز ساخته ، عرضه شده است .

از این نظر ، قرآن اعلام میکند که از روز نخست خداوند جز یک آئین و آنهم آئین «اسلام» است : آئین دیگری برای بشر تشریع نکرده است (۱) و هر گاه بشر ، جز این آئین ، از آئین دیگری پیروی کند ! ازا و بذیرفته نخواهد شد (۲) قرآن مجید ، افکار گروهی را که ابراهیم ، قهرمان توحید را یهودی و یا نصرانی ، معرفی میکنند ، سخت تخطیه کرده و می گوید ابراهیم

→ بشر برای پذیرش آن است ، و تاثایستگی برای درک مفاهیم دین ، و نیاز به جمله این در آن پیدا نشود ، انزال شریعت و جمله این در آنان لغو و بیهوده خواهد بود .

از این نظر برنامه پیامبران پیش از نوح بسیار ساده بوده و از حدود دعوت به مسائل فطری که هر فرد باید سرش انسانی . آن را در کمی کند تجاوز نمی کرد و بر اثر کمی استعداد و نبودن زندگی دستگمی در میان انسانها که شارع را برای تشریع قوانین ملزم سازد ، سفرای آسمانی برای بشر از طرف خداوند حامل پیام خاصی و شریعمنی نبوده و فقط مأمور بودند که آنها را به سوی ادراکات نخستین انسانی مانند توجه بخدا ، و نیکی به انسانها ، و دوری ازظلم و تجاوز و ... که برای انسانها فطری و قال درک است هدایت نمایند .

(۱) آن الدین عنده الله الاسلام (آل عمران - ۱۹)

(۲) ومن يبتغ غير الاسلام دينافلن يقبل منه (آل عمران - ۸۵)

(۳) وما كان ابراهيم يهوديا ولا نصريا ولا لكن كان حنيفاً مسلماً وما كان من (المشركون) ، آن الدین عنده الله الاسلام (آل عمران - ۶۷) مقصود از اسلام در این آیات همان تسلیم در برابر اراده خدا است به طوری که جز خداوند ولی ، برای خود اختیار نکند .

اداره، موقعیت خود را هنوز حفظ کرده است مهر نامه و یاستد؛ علاوه بر اینکه گواه بر صحبت انتساب آن به دارنده مهر است، خود دلبل برشم و پایان یافتن نامه و سند به شماره میرود، و درنتیجه محتویات نامه و یاستد تا آنجا اعتبار دارد، که در محدوده مهر قرار گیرد و چیزی که خارج از محدوده مهر باشد از اعتبار ساقط بوده، و ربطی به صاحب مهر ندارد.

در گذشته برای بستن درظرفهایی که محتویاتی مانند دعوی و سر که و انواع مایعات داشت به جای وسایل امروز، از قیر و پاگل مخصوصی (۱) استفاده نموده سپس روی آن را مهر میکردند تا دلیل بر دست نخوردگی آن باشد (۲).

خلاصه «خاتم» یعنی چیزی که با آن نامه ها و استاد، و دفاتر و ظروف مهر میشد (۳) و اگر در زبان عرب به انگشت «خاتم» می گویند برای این است که در گذشته مهر آنان انگشت آنها بود، و سلاطین و شیوخ قبائل و بزرگان مملکت، نامه و اسناد رسمی خود را با انگشت خود که معمولاً نام شخص در آن حتمی شد مهر می کردند (۴) هنگامی که پیامبر اسلام تصمیم گرفت که

درک ولس عیکند، و هر گز ممکن نیست که فردی در یک محبط اسلامی زندگی نماید، اما موضوع خاتمت، به گوش او نخورد و از آن آگاه نمیگردد و این خودنشانه ضروری بودن مسئله خاتمت پیامبر اسلام است.

هر گاه از «ضروری» بودن آن و اینکه خاتمت مورد اتفاق واجماع مسلمانان جهان است بگذریم از میان آیات قرآن، روشنترین آیه ای که بر خاتم بودن پیامبر اسلام تصریح میکند آیه زیر است: «ما کان محمد ابا احمد بن رحالکم ولکن رسول الله و خاتم النبیین و کان الله بکل شی علیهم (احزاب - ۴۰) «محمد پدره بیچ یک از مردان شما نیست اور سو لخدا و خاتم پیامبران است خداوند به هر چیزی عالم و دانا است»

برای روشن شدن مفاد آیه: لازم است که پیرامون لفظ «خاتم» توضیح داده شود: خاتم در لغت عرب، به چیزی گفته میشود که با آن آخر نامه، مهر میگردد؛ در گذشته مهر انسان جایگزین امنای امروز او بود، و هم اکنون اسناد و نامه های مهم را علاوه بر امضاء، مهر نیز میگیرند. و در دوائر دولتی و مقامات رسمی مهر

(۱) در لغت عرب به آن «خاتم» میگفتنند و مقصود آن «وختنامه مسک» نیز همین است یعنی چیزی که با آن درهای مایعات بهشتی را لاک و مهر می کنند، بوی مشک می دهد.

(۲) مقدمه ابن خلدون ج ۱ ص ۲۲۰

(۳) و در کتابهای لغت و تفسیر هنگامی که لفظ خاتم را تفسیر می کنند، می گویند: «خاتم» بدمعنی «ما- یختنم به» است یعنی چیزی که با آن نامه و سند وغیره مهر می شود.

(۴) مقدمه ابن خلدون ج ۱ ص ۲۲۰

الهی، اعلام گردید و غرض از اعزام رسائل پیامبران، به آخر، رسیده گوئی که وجود او بسان مهر است که به باب نبوت خورده و این در را برای ابد به روی بشر بسته است.

* * *

تصرف خلط در معنی خاتم

خنده آور، تصرف نابجا و مضحكی است که برخی از فرق حالت درباره «خاتم النبیین» انجام داده‌اند و برای اغواء منیدان خود، چنین وانمود کرده‌اند که مقصود از «خاتم» در آیه همان انگشت است و هدف از تشبیه پیامبر به انگشت بیان موقعیت پیامبر در میان پیامبران می‌باشد، زیرا همانطور که انگشت زینت دست به شمار می‌رود، همچنین وجود پیامبر اسلام در میان پیامبران! زینت آنان می‌باشد این تأویل به قدری سست است که حتی پایه گذار این مسالک و حزب در برخی از کتابهای خود ناچار شده است که خاتم را به همان معنی صحیح خود تفسیر کند و این تأویل خنک داره‌است (۲) تفسیر خاتم به انگشت‌بیک نوع خیال‌بافی است که برای فریب‌دادن ساده‌لوحان، صورت گرفته است و هر گز در لفت عرب‌معنی واقعی «خاتم» انگشت نیست بلکه همانطور که گفته شده به معنی چیزی است که با آن استناد و دفاتر را مهر می‌کردد، و اگر به انگشت نیز خاتم می‌گفتد برای این جهت بود، که با آن نیز نامه و دفتر و سند را امناء و مهر می‌کردند.

دعوت خود را گسترش مهدو با پادشاهان و زمامداران وقت مکاتبه نموده و سفيری اعزام نماید دستور داد که برای او انگشت‌تری تهیه نمایند که در آن «محمد رسول الله» حک گردد. وی تمام نامه‌های خود را با آن انگشت مهر می‌کرد (۱) بنابراین معنی ابتدائی «خاتم» انگشت نیست بلکه مفاد اولی آن همان وسیله‌ای است که با آن نامه و استناد و احیاناً درهای طروف، مهر می‌شد و اگر به انگشت‌خاتم می‌گفتد برای این بود که با آن دو کار انجام می‌گرفت.

هم امر وزدر کشورهای عربی به انواع مهرها ازفلزی گرفته تا پلاستیکی که با آن نامه و استناد و دفاتر دولتی، مهر می‌گردد، ویاخانه و انبار و مؤسسه‌ای، لاک و مهر، مشود «خاتم» می‌گویند. روی این بیان، معنای «خاتم النبیین» روشن گردید، زیرا مفاد آن این است که محمد (ص) شخصیتی است که با آن درهای نبوت که از زمان حضرت آدم تازمان وی؛ به روی بشر، باز بود، مهر و بسته شد. و این فیض الهی برایش بی نیازی جامعه انسانی، از پیامبر و دین مجدد به پایان رسید، و بار دیگر پیامبری پس از او نتوهاد آمد. و همانطور که با همین پایان یافتن محتويات نامه اعلام می‌گردد و میرساند که مقصود نویسنده از نامه به آخر رسیده است، همچنین با اعزام پیامبر اسلام، پایان یافتن این فیض و به آخر رسیدن و ختم جریان این موهبت

(۱) طبقات کبری ج ۱ ص ۲۵۸

(۲) اشارقات ص ۲۹۲

به معنای مهر است ولی هدف از توصیف پیامبر به «خاتم پیامبران»، همان تصدیق حقانیت انبیاء گذشته است زیرا همانطور که مهر گواهی بر صحبت مضمونین یک نامه می‌دهد، همچنین پیامبر اسلام نیز بر صحبت و استواری همه پیامبران، گواه است.

این تفسیر از تظری پایگی دست کم از اولی ندارد. زیرا درست است که مهر بر صحبت یک نامه گواهی میدهد ولی هر گز در لغت عرب، سابقه ندارد که به شاهد و گواه خاتم بگویند به طوری که اگر کسی پای نامه‌ای را امضاء کرد و یا بر حادثه گواهی داد، بگویند او «خاتم» است گذشته از این تصدیق انبیاء از خصائص پیامبر اسلام نیست و هر پیامبر بعدی نه تنها مصدق پیامبر پیشین، بلکه تمام انبیاء گذشته بوده است خداوند حضرت مسیح را چنین معرفی می‌کند: «و اذ قال عیسی بن مریم يا بني اسرائيل اني رسول الله اليكم ومصدقا لما بين يدي من التوراه» (الصفـ ۶) بیاد آروقتی که حضرت مسیح به بنی اسرائیل گفت من رسول‌خدا به سوی شما و تصدیق کننده توراتی هستم که در برابر من قرار دارد.

ضمناً باید توجه داشته باشیم که دلائل قرآنی خاتمت، منحصر به ابن آیه نیست، بلکه آیات متعددی بر خاتمت رسالت جهانی پیامبر اسلام گواهی می‌دهد و برای، اختصار فقط به تفسیر یک آب پرداختیم.

مادر تفسیر قرآن هر گز حق نداریم از پیش خود، برای لغتی معنایی بتراسیم بلکه باید از استعمالات رائج در میان عرب‌زبانان پیروی کنیم، در صورتی که هیچ گاه در لغت عرب لفظ خاتم کنایه از ذیست به کار نرفته و هر گز نمی‌گویند: فلانی خاتم خانواده خود است و مقصود این باشد که او ذیست آنها است، واگر هدف از توصیف پیامبر، به خاتمتیت بیان موقعیت اور در میان آنان بود، و اینکه اوزینت‌این گروه است لازم بود از استعمالات رائج در این زمینه پیروی نموده و بگویند: پیامبر اسلام تاج واکلیل انبیاء است.

چهارده قرن همه مسلمانان جهان از این لفظ همان معنای خاتمت فهمیده‌اند و در احادیث اسلامی در بیان موقعیت پیامبر نسبت به خاتمتیت این لفظ بکار برده شده است.

امام صادق (ع) می‌فرماید:

ان الله ختم بنبيكم النببيين ؟ فلا -
نبي بعده ؟ و ختم بكتابكم الكتب فلا -
كتاب بعده ؟ و انزل فيه تبيان كل شيء (۱)
: خداوند به وسیله پیامبر شما، باب نبوت را ختم نمود، دیگر پس از آن پیامبری نخواهد آمد. و
با کتاب او به نزول کتاب آسمانی پایان داده پس از آن، دیگر کتابی نازل نخواهد شد، این کتاب روشنگر همه چیز است.
برخی از آنان تصرف نایبجای دیگری در لفظ «خاتم» نموده‌اند؛ و می‌گویند که: خاتم در آیه